

کارنامه چهل ماهه دولت/ انشاء 20، حساب...؟!

بیست و دومین نمایشگاه مطبوعات که در محل مصلاهی تهران برگزار شده است، صبح دیروز با حضور و سخنرانی رئیس‌جمهور افتتاح شد.

بیست و دومین نمایشگاه مطبوعات که در محل مصلاهی تهران برگزار شده است، صبح دیروز با حضور و سخنرانی رئیس‌جمهور افتتاح شد. اما این مراسم و به ویژه سخنرانی رئیس‌جمهور، بیش از هر چیز به میتینگ تبلیغاتی و انتخاباتی یک نامزد ریاست جمهوری شباهت داشته نه به سخنان کسی که باید پاسخگو باشد!

روحانی در ابتدای سخنانش پس از تمجیدهای متعارف درباره اهمیت مطبوعات و رسانه‌ها در سخنانی که کمترین ارتباطی به معضلات کشور همچون مشکلات معیشتی نداشت اظهار داشت: «ما امروز در شرایطی هستیم که منطقه ما شرایط پیچیده‌ای دارد و ما نیازمند امنیت هستیم، شاید تعبیرات مختلفی بشود یکی بگوید امنیت در سایه هنرمندی سیاست خارجی یک کشور تضمین می‌شود و دیگری بگوید نیروهای مسلح توانمند و قدرت بازدارندگی، امنیتی می‌تواند امنیت را برای جامعه تضمین کند اما واقعیت آن است که معضلات امنیتی به مفهومی که امروز منطقه ما با آن مواجه است یعنی عمدتاً تروریسم، گروه‌هایی که با افکار جاهلی و رنگ و لعاب دینی، گروه‌هایی که با عصبیت و فهم غلط و نادرست از اسلام و جهاد اسلامی به جان اسلام و مسلمانان و منطقه افتاده‌اند، در چنین شرایطی و در برابر چنین تهدیدی آنچه می‌تواند ما را از ناامنی‌ها حفاظت کند و جامعه امنی را برای ما به وجود آورد آن است که در کشور گوش شنوایی برای افراط و ندای تروریسم وجود نداشته باشد... اگر تروریسم در جامعه جاذبه داشته باشد و اگر مردم و یا بخشی از مردم ندای تروریست‌ها را بپسندند نه سیاست خارجی می‌تواند معضلات امنیت را حل کند و نه قدرت نظامی، هیچ کدام! روحانی توضیح نداد الان در کشور، کدام گوش‌ها و جریانات، به ندای تروریست پاسخ مثبت می‌دهند که به عنوان دغدغه مهم وی مطرح شده است! واقع در بین همه مردم ایران بزرگ با هر گرایش و عقیده و سلیقه‌ای، جمعیتی یافت می‌شود که طرفدار و حامی تروریست و در آرزوی ورود آنها به کشور باشد؟! اساساً کسی در ایران آن‌گونه که رئیس‌جمهور مطرح کرده، به ندای تروریست‌ها پاسخ مثبت می‌دهد؟!

وی سپس افزود: «من در این زمینه می‌خواهم به نمونه‌ای اشاره کنم، چرا موصل سقوط کرد؟ مگر یک شهر بزرگ یک و نیم میلیون جمعیتی با دارا بودن آن همه نیروی مسلح و ارتش چطور از صبح تا ظهر این شهر بزرگ سقوط می‌کند، سقوط این شهر به خاطر این بود که تروریست‌ها سلاح مدرنی در اختیار داشتند؟ سقوط موصل به خاطر این بود که تروریست‌ها توانمندتر از ارتش مستقر در موصل بودند؟ یا اینکه دلبستگی مردم موصل به بغداد کاهش یافته بود؟، موصل ارتباط عاطفی و سیاسی‌اش با بغداد قطع شده بود نه داعش و هر گروه مسلح دیگر با یک پرچم که نه سیاه حتی سفید می‌توانست بر موصل فائق آید، سیاست خارجی نمی‌تواند موصل را حفظ کند، ارتش عراق هم نمی‌تواند موصل را حفظ کند، ما دچار اشتباه نشویم.»

روحانی البته توضیح نداد الان کدام منطقه از کشور دچار چنین بحرانی است که وی توصیه می‌کند «دچار اشتباه نشویم»؟! و آیا اگر نارضایتی در کشور وجود دارد، دلیل سوء عملکرد دولت و ناتوانی در حل معضلات مردمی در دولت یازدهم نیست؟! این بخش از سخنان روحانی، دقیقاً و عیناً، تفسیر سیاسی صدای آمریکا و مقامات ارشد آن کشور بود که دولت عراق را به تبعیض فرقه‌ای علیه اهل سنت متهم کرده و آن را عامل سقوط موصل می‌دانستند!

انتقاد از خود!

روحانی در بخش دیگری از سخنانش به موضوع مهم امنیت رسانه و آزادی بیان پرداخت و گفت: «اگر خود اصحاب رسانه امنیت نداشته باشند و دل نگران امنیت خود و راه و شغل و کار و خط و قلم خود باشند چگونه می‌توانند امنیت را بیافرینند، با قلم شکسته و دهان بسته؟ از او کاری ساخته نیست، نشکنیم قلم‌ها را به بهانه واهی، نبندیم دهان‌ها را با بهانه‌های غیراساسی، بگذاریم در این جامعه آزادی باشد. همان‌طور که شما در یکی از نمایشگاه‌هایتان گفتید با صدای بلند آزادی مسئولانه، بگذاریم آزادی مسئولانه باشد.» وی توضیح نداد که الان و در فضای باز سیاسی و رسانه‌ای کشور، کدام نشریه از نوشتن چیزی ابا دارد و چه کسانی با شکایت مستقیم دولت و زیر مجموعه‌های آن بازداشت شده‌اند؟! در موارد متعدد شاهد آنیم که دولت، مدیر یک کانال تلگرامی را بدلیل اطلاع‌رسانی از چیزی، مورد تعقیب قرار داده و اصحاب رسانه، ماه‌ها در راهروهای دادگاه سرگردان بوده‌اند.

چه کسی بود صدا زد...؟!

اما آنجا که روحانی نگران بستن دهان منتقدان بود، بی‌اختیار یاد و خاطره عبارات او در حق منتقدین در ذهن شکل می‌گیرد! حافظه مردم فراموش نمی‌کند که روحانی بارها و بارها منتقدین خود را با الفاظی بی‌سابقه مورد خطاب قرار داد و آنها را به جهنم حواله داد! عباراتی مثل بیسواد، کودک، نادان، حسود و ... تنها بخشی از کلکسیون سخنان روحانی خطاب به منتقدین است. اما همین که بالاخره رئیس‌جمهور نگران امنیت اصحاب رسانه شده، جای شکرگزاری دارد! نسخه غیر حقوقی!

رئیس‌جمهور در بخش دیگری از سخنانش افزود: «مردم و جامعه و افکار مردم که رسانه‌ها نقشی اساسی دارند مخصوصاً آنهایی که با یک رسانه‌ای سال‌ها خو گرفته‌اند، این رسانه مثل می‌حافظ است که هر چه بماند اثرش بیشتر می‌شود... رسانه صد ساله و 150 ساله تا رسانه یک ساله و دو ساله و تا رسانه‌هایی که عده‌ای جوانمرگ‌شان می‌کنند و نمی‌گذارند مسیر رشد را ادامه دهند، چرا کار رسانه را به خود رسانه تا جایی که ممکن است واگذار نمی‌کنیم؟ اصحاب رسانه، نظام رسانه‌ای که دولت دنبال تدوین همین لایحه است که به مجلس تقدیم کند مثل نظام پزشکی، نظام رسانه‌ای هم باشد، بسیاری از تخلفات حرفه‌ای باید در آن نظام رسیدگی شود نه در دادگاه، بسیاری از رموز و جزئیات دنیا رسانه است که شاید یک حقوقدان حتی یک حقوقدان برجسته به عنوان یک قاضی به همه آن زوایا آشنا نباشد و مگر هر کاری را باید به جلسه دادگاه و قاضی سپرد؟ اگر راه دیگری وجود دارد و راه کم‌خرج‌تری وجود دارد راه حرفه‌ای‌تری وجود دارد این یک رسالت اصحاب رسانه در مقطع امروز در زمینه امنیت، امنیت ملی، امنیت اجتماعی بوده است» وی توضیح نداد اجرای قانون و رسیدگی به تخلفات مطبوعاتی مثل تهمت، تشویش اذهان عمومی، توهین به مقدسات و... چرا باید ایشان و اهالی رسانه را نگران کند و به فکر ایجاد تشکیلات موازی با محاکم و مراجع قضایی بندازد؟! آیا از دید رئیس‌جمهور، نباید به تخلفات رسانه‌ها رسیدگی شود؟! برجام و بازهم برجام!

روحانی بخش مهمی از سخنانش را به سیاق همه سخنرانی‌هایش، به برجام و دستاوردهای (!) آن اختصاص داد و اظهار داشت: «ما در شرایط پس‌برجام و پس‌تحریم هستیم، از این فضا و شرایط باید استفاده کنیم و پیش برویم، یک هوای سالم آمده به جای اینکه از این هوای سالم استفاده کنیم و ورزش کنیم و بدویم و در مسابقه جلو بیفتیم و به اهدافمان برسیم در این هوای سالم ایستاده‌ایم و داریم بحث می‌کنیم. آن زمانی که هوا ناسالم بود خوب هوا سالم شد؟ چه جوری هوا سالم شد. آن کسی که هوا را سالم کرد خطش چه بود فکرش چه بود واقعا گاهی انسان دچار حیرت می‌شود، مگر ما منافع ملی نداریم، مگر آینده کشور نباید پیش روی ما باشد؟ امروز به اعتراف همه ایران یک کشور اقتصادی است، اقتصادی که در شرایط امروز می‌تواند سرمایه و تکنولوژی را جذب و بازار را به دست بیاورد.» به نظر می‌رسد برجام از آفتاب تابان به سبب و گلابی تغییر ماهیت داد، اکنون به شکل هوا درآمده و تنها کاربرد آن قدم زدن و راه رفتن شده است! ارزش رای مردم وقتی است که به نفع ما باشد!

روحانی در بخش دیگری از سخنانش در افتتاحیه نمایشگاه مطبوعات، به رای اعتماد اخیر مجلس به وزرای ورزش و جوانان، آموزش و پرورش و فرهنگ و ارشاد اسلامی اشاره کرد و گفت: «رای اعتماد به سه وزیر در روز سه‌شنبه همه عاشقان این کشور را از روز دوشنبه امیدوارتر کرد. همه مردم ایران به خوبی قضاوت کردند که انتخابات اسفند 94 با خرداد 92 در یک مسیر بوده و اتصال این دو راه را در روز سه‌شنبه مشاهده کردند... مردم وقتی ببینند مجلس و دولت در کنار هم در مسیر اعتدال هستند، مهم نبود که این سه وزیر مجلس به آنها رأی بدهد یا ندهد این اختیار مجلس است. طبق قانون می‌توانست رأی بدهد یا ندهد و خوشبختانه رأی داد اما مهم این بود که مجلس دهم در برابر اتهامات واهی گوشش بدهکار نیست و این مهم بود، مهم این بود که مجلس دهم با دقت بیشتری به مسائل مهم کشوری و سیاسی می‌نگرد و با دقت بیشتری رأی خود را به صندوق‌ها می‌ریزد، آنچه دستاورد ما از روز سه‌شنبه بود تنها استقرار سه وزیر مهم در جایگاه خود در مسیر فرهنگ و نشاط جوانان ما نبود بلکه بالاتر بود، بالاتر نه آنکه دولت و مجلس با هم هستند بلکه از این هم بالاتر بود، بالاتر نه آنکه این سه وزارتخانه معطل نماندند برای مدیریت بلکه از آن هم بالاتر، بالاتر اینکه اتهامات واهی گوش شنوایی برای او وجود ندارد. این افتخار ملت، مجلس شورای اسلامی و دولت است.»

روحانی توضیح نداد چرا وقتی نمایندگان مردم، به وزیری بدلیل شرکت مستقیم در فتنه 88 رای نمی‌دهند، رای آنها را مبتنی بر اتهامات واهی قلمداد می‌کند؟! آیا آنها نماینده مردم نبودند؟! آیا از حق قانونی خود استفاده نکردند؟! آیا رای مردم تنها زمانی ارزش دارد که به نفع شما باشد و اگر مخالف نظر شماست، ناشی از اتهام واهی است؟! ظاهراً برای عده‌ای، رای مردم، حکم تزئینی دارد و تنها در صورت تامین نظر آنها، ارزشمند است و گرنه، باید به خیابان‌ها ریخت و فتنه 88 را تکرار کرد! زنگ انشاء تمام نشدنی!

روحانی در بخشی از سخنان خود، با اشاره به مفهوم انقلابی بودن و بر شمردن برخی ویژگی‌های افراد انقلابی، در حوزه اقتصاد گفت: «اگر توانستیم در این کشور رونق اقتصادی درست کنیم انقلابی هستیم، اگر نتوانستیم رونق اقتصادی درست کنیم انقلابی نیستیم، با رشد منفی انقلاب معنا ندارد. با اشتغال بدون تحرک و خالص ثابت انقلاب معنا ندارد. با تورم افسارگسیخته 45 درصدی انقلاب معنا ندارد، انقلاب یعنی توسعه کشور، رفاه و نشاط مردم، اشتغال جوانان، بسیاری از اعتیادها و مفاسد اخلاقی در جامعه ما به خاطر بیکاری و بی‌شغلی است. چه کسی باید این حرکت را ایجاد کند؟ ما باید جامعه را به سمت توسعه هدایت کنیم و حرکت دهیم، شما اصحاب فرهنگ و رسانه نگاه کنید در یک سال گذشته روزنامه، مجله و سایت و خبرگزاری شما چقدر نشاط برای جوانانمان درست کرده است؟ چقدر مسیر اشتغال را هموار کرده و از طرفی چقدر دولت را به راه درست

هدایت کرده‌اید!» این سخنان که بنظر می‌رسد از سوی مشاوران رئیس‌جمهور به اشتباه در متن نهایی وارد شده است، ظاهراً مربوط به ایام تبلیغات انتخاباتی است و کمترین نسبتی با وظیفه پاسخگویی رئیس‌جمهور برای چهل ماه مسئولیت وی ندارد! معلوم نیست چه کسی باید از نبود شغل گلایه کند؟! مردم یا رئیس‌جمهور؟! اصحاب رسانه اگر مبلغ و مروج دولت باشند روحیه نشاط به جامعه تزریق می‌شود؟! یعنی چشمشان را به حقایق ببندند؟! طبیعی است که پس از گذشت ماه‌ها از عمر دولت و در واپسین ماه‌های عمر دولت یازدهم، انتقاد از بیکاری و رکود و رشد منفی و... نباید از زبان رئیس‌جمهور صادر شود، بلکه وی باید پاسخگویی آن همه وعده تحقق نیافته باشد نه اینکه بار را به دوش مطبوعات بیندازد!

تازه‌ترین ناسزا به منتقدان، لات!!

رئیس‌جمهور ضمن بیان این نکته که انتقاد لازم و خوب است، برخی از منتقدین خود را به هتاک متهم کرد و بدون آنکه بگوید آیا تاکنون حتی یک منتقد بوده که از تیغ ناسزاهای وی خلاصی یافته باشد گفت: «انتقاد سازنده منتقد و انتقادکننده و نقاد نه هتاک، ما هتاک نمی‌خواهیم، هتاک در کوچه و خیابان و در زمانی که خردسال بودیم یک عده‌ای لات بودند که در خیابان‌ها هتاک می‌کردند اینک هنر نیست، اینک کسی نشریه‌ای داشته باشد و از صبح که پا می‌شود از صفحه اول شروع کند به هتاک تا آخر، هتاک هنر نیست ولی نقادی و انتقاد سازنده هنر است، انتقاد کنید و راه درست را به ما نشان دهید اگر(!) ما خطا می‌کنیم.»

صد تحریم برداشته شد!

روحانی در بخش دیگری از سخنانش بازهم ادعا کرد که تحریم‌ها برداشته شده است! وی گفت: «برخی‌ها ناراحتند می‌گویند چرا تحریم‌ها برداشته شده و عصبانی هستند(!) صد تا تحریم برداشته شده و چند تا تحریم باقی مانده و آن صد تا را نمی‌بیند و تنها آن سه تا را می‌بیند. نمی‌دانم علتش چیست. چشم و گوش باز است و آدم واقعا دچار حیرت است. چطور می‌شود آدم حقایق را نبیند و درک نکند، فکر می‌کنند اگر بگویند ما در این چند سال موفق بوده‌ایم دولت نفع می‌برد.» بنظر می‌رسد در سخنان رئیس‌جمهور تناقضی وجود دارد! ایشان از سویی مدعی ناراحتی عده‌ای از برداشته شدن تحریم‌ها هستند، بدون اینکه بگوید آنها چه کسانی هستند، از سوی دیگر آن عده را متهم می‌کند که صد تحریم برداشته شده را نمی‌بینند و تنها سه تحریم باقیمانده را می‌بینند! طبیعتاً اگر کسی از برداشته شدن تحریم ناراحت باشد، از باقیمانده همان سه تحریم هم خوشحال است نه اینکه به آن انتقاد کند!

اما موضوع دیگر، اصل ادعای برداشته شدن صد تحریم است! واقعا در شرایطی که عباس عراقچی می‌گوید تحریم‌ها روی کاغذ برداشته شده، سیف می‌گوید دستاورد برجام تقریباً هیچ بوده، تخت‌روانچی عمل آمریکا به تعهداتش را روی کاغذ می‌داند و بالاخره وقتی وزیر خارجه آمریکا صراحتاً می‌گوید پس از برجام هم تحریم‌های تازه‌ای علیه ایران وضع کرده‌ایم، رئیس‌جمهور از کدام صد تحریم لغو شده سخن می‌گوید؟! آیا لازم نیست برای یکبار هم که شده فهرستی از آنها به مردم بدهد؟!

بنظر می‌رسد سخنانی و بیان عبارات شیرین و خوشایند، تبدیل به یک رویه پایان‌ناپذیر در دولت یازدهم شده است، زنگ انشائی که پیش از شروع دولت شروع شده بود، هنوز ادامه دارد، اما ظاهراً حسابی در کار نیست!

می‌توان با فهرست کردن عبارات این سخنانی و ده‌ها سخنانی مشابه رئیس‌جمهور محترم در طول چهل ماهه گذشته، به این نتیجه رسید که نمره انشا دولت بیست است اما با نگاهی به معیشت مردم و وضع بیکاری و رکود و ... نمره حساب دولت فاصله معناداری با نمره‌اش پیدا می‌کند! شاید بهتر باشد این نمره را در کارنامه دولت، ثبت نکنیم و جای آن خالی بماند، هرچند مردم، قضاوت می‌کنند.